

Ik geloof in je

Overweging 7 april 2013 – Marc van de Giessen / Wencke van der Meijden

*“... Als iemand uit zijn diepe depressie klautert, is dat Pasen ...
Als iemand van kanker geneest, is het Pasen ...
Als iemand opstapt uit een verkeerde relatie, is het Pasen ...
Al deze kleine Paasverhalen bij elkaar opgeteld
brengt ons bij het verhaal van Thomas ...”*

Eerste lezing: De vlinder

Tweede lezing: Johannes 20:19-31

Welkom en inleiding

Welkom lieve Duiven. Welkom als je hier voor het eerst komt, als je elke week komt of als je niet weg te slaan bent.

Ik ben Marc van de Giessen, voorganger en bestuurslid, werk in Bernardus als geestelijk verzorger waar ik levenskracht aanwakker bij oude en zieke mensen.

Wencke en ik gaan vandaag voor. We vinden het spannend maar ook wij zeggen tegen elkaar wat op het boekje staat; ik geloof ik jou.

Het is vandaag Beloken Pasen. Dat wil zeggen dat we de Pasen afsluiten, het octaaf van Pasen wordt met deze zondag afgerond. Traditioneel met Thomas, de man die openlijk twijfelde aan de Opstanding van Jezus.

Vandaag zullen we over de worsteling spreken dat onlosmakelijk verbonden is met groei. Je hebt geloof nodig voor deze groei. We wensen u een mooi en inspiratievol uur toe.

Gebed om vergeving

Eeuwige en Tedere, sta ons toe om voor Jou te verschijnen. Sta ons toe te richten op waarachtig authentiek leven.

Neem alles van ons weg dat de toekomst blokkeert.

- Neem weg dat als ego's communicatie tussen elkaar voorkomen.

- Neem weg dat wij onszelf in de weg kunnen zitten en daarmee ons roeping om Jouw schittering te kunnen zijn.

- Neem weg wanneer wij voorkomen dat Jij onze Oorsprong van ons geweten en Leveragever mag zijn. Scheur de wolken open, Wees hier aanwezig. Geef ons de ogen van een kind. Amen.

Eerste lezing: De vlinder

Een man vindt een cocon van een vlinder en neemt deze mee naar zijn huis.

Op een dag verschijnt er een kleine opening in de cocon. De man kijkt een paar uur toe hoe de vlinder worstelt om zich door de kleine opening naar buiten te werken.

Het lijkt onmogelijk om er uit te komen. Het lijkt erop dat het proces niet langer meer vooruit gaat. Het ziet er naar uit dat de vlinder zover gekomen is als hij kan en niet meer verder komt. Dus besluit de man de vlinder te helpen. Hij neemt een schaar en knipt de rest van de cocon open. De vlinder kan zich nu vrij eenvoudig losmaken.

Maar de vlinder heeft een gezwollen lichaam en verfrommelde vleugels. De man verwacht dat de vlinder elk moment zijn vleugels zal uitslaan en het lichaam daarmee ondersteunt. Maar dat gebeurt niet. De vlinder besteedt de rest van zijn leven aan rondkruipen met een gezwollen lichaam en verfrommelde vleugels. De vlinder is nooit in staat te vliegen.

Wat de man in al zijn goedheid niet begreep was dat de krappe cocon en de worsteling die nodig was om door de opening te kruipen, de manier was om de lichaamsvloeistof van de vlinder in de vleugels te pompen zodat de vlinder klaar zou zijn te vliegen als het de vrijheid had bereikt uit de cocon.

Soms zijn worstelingen exact wat we nodig hebben in het leven. Als we onszelf toe zouden staan zonder obstakels door het leven te gaan, zouden we invalide zijn. We zouden nooit zo sterk worden als wat we kunnen zijn.

Reflectie van Wencke

Tijdens de voorbereiding vroeg iemand die voor de eerste keer aan de voorbereiding deelnam of de viering in de Duif altijd volgend een “vast stramien” verloopt.

Na wat discussie was het antwoord dat het zo ongeveer altijd wel een beetje volgens een vast patroon verloopt maar dat er vooral veel vrijheid is.

En dat blijkt vandaag wel weer nu ik samen met Marc voor mag gaan en meteen na de eerste lezing al een overweging mee mag geven.

Worsteling

“Vertel eens over een eigen worsteling” was de vraag van Marc. Jeetje...

Maar tijdens de voorbereiding kwam er eigenlijk spontaan een worsteling ter sprake. Ik vertelde daar, en nu hier, over de worsteling die ik door maak om een balans te vinden tussen werk en privé.

Ik werk al een aantal jaar voor een adviesbureau in de zorg en reis daarvoor het hele land door. Langs ziekenhuizen en geestelijke gezondheidszorg instellingen om “de zorg beter te maken”. Die ambitie in combinatie met een competitieve omgeving maken dat ik mij gemakkelijk in mijn werk kan verliezen. Als ik niet uit kijk, werk ik zo 50/ 60 uur. Voorheen kon ik dat nog vrij gemakkelijk maken maar nu we een geweldige lief meisje thuis hebben rondlopen kan én wil ik dat niet langer meer.

Stiekem bleef ik natuurlijk wel dezelfde ambities houden en ondertussen ontwikkelde ik thuis ook nog nieuwe ambities in het moederschap. Dat leidde tot maanden heel hard werken en in januari was ik moe. Oververmoeid.

Ik ben een eigenwijs persoon en vraag niet graag om hulp maar in Januari vroeg ik mijn baas om hulp. Ik zei letterlijk: ik heb hulp nodig. Zijn reactie was: Sorry Wencke, maar dit moet je zelf doen.

Overnemen van regie

Au... Maar wat mijn baas heel goed door had, was dat dit iets was wat ik zelf moest doen. Toen ik in mijn eerste jaar “last had” van te veel werken, hiep een cursus time management nog. En het tijdelijk even een project weghalen, had misschien in januari wel wat lucht gegeven maar had op de lange termijn geen effect gehad. Net zoals de vlinder niet geholpen was met het openknippen van de cocon, zou ik niet geholpen zijn met het overnemen van de regie. Dit was een worsteling die ik zelf moest doorgaan.

Nu, terugkijkend op die periode, was het pittig maar heb ik weer veel geleerd over mezelf. Het heeft me nieuwe inzichten opgeleverd, ik weet weer wat écht belangrijk is. Het was geen gemakkelijke periode maar ik heb mij er doorheen geworsteld. Het bracht me ook één inzicht dat deze worsteling voor mij, en misschien ook wel voor mijn baas iets minder ingewikkeld had gemaakt. In ieder geval iets minder eenzaam. Hij had kunnen zeggen “je moet het zelf doen maar ik geloof in je. Ik geloof dat je hier uit komt en terwijl je dat doet, sta ik naast je”. Want ik denk dat voor veel worstelingen geldt: je moet het misschien wel zelf doen, maar niet alleen.

Overweging

Als je ouder wordt, verlies je je onschuld. Het leven biedt regelmatig momenten waardoor we een illusie armer maar een ervaring rijker zijn. Zo kwam ik er achter dat Ontwikkelingswerk een industrie blijkt te zijn waar donoren en ontwikkeling programma's elkaar in de wurggreep houden. Gisteren las ik dat leiders die stelen, hun gestolen geld storten in legitieme offshore companies en komen daar mee weg.

Mijn wereld op zijn kop

Kortom; inzichten die mijn wereld op zijn kop zetten. Mijn gewenste wereldbeeld moet worden aangepast aan de nieuwe realiteit. In de loop der tijd verlies je op allerlei terreinen je onschuld. Je huis, je gezondheid, je partner, je kind, je vriendschappen, je familie zijn niet altijd wat je wilt dat ze zijn. Ons wereldbeeld of zelfbeeld past niet altijd in de werkelijkheid.

Voor je het weet komt cynisme om de hoek kijken. En ik wil waken voor cynisme. Er zijn volgens mij genoeg zure, verbitterde mensen in deze wereld. En volgens mij voegen cynische mensen weinig liefdevols toe in deze wereld. Het vraagt een worsteling en moed om je wereldbeeld om te gooien naar je nieuwe inzichten.

En niemand kan het voor je doen. Je moet het zelf doen om op krachten te komen. Niemand kan je wereldbeeld passend maken. Zoals in het verhaal van de vlinder duidelijk maakt. De vlinder komt zelf uit zijn cocon, op eigen kracht. Heel wat ouders maken zich zorgen over de keuzes van hun kinderen. Geen ouder kan zijn kind verdriet besparen, geen ouder kan de keuzes voor zijn kind maken. Je moet vertrouwen hebben dat je kind het vermogen heeft om zelfstandig uit zijn figuurlijke cocon te worstelen. Je helpt de ander niet door het over te nemen. Je kan alleen zeggen; Ik geloof in jou. Je kan het, want je hebt alles in je om tot groei te komen.

Zware teleurstelling

In het verhaal van ongelovige Thomas heeft de hoofdpersoon volgens mij een zware teleurstelling te verwerken. Zijn hoop was gevestigd op Jezus van Nazareth en hij is bitter teleurgesteld dat precies Jezus gemarteld en gedood is. Dit verlies zet zijn wereld op zijn kop.

Bij de verschijning van Jezus kan Thomas dit niet duiden. Het kan niet waar zijn wat de mensen zeggen. Als Jezus namelijk echt is opgewekt dan vraagt dit een paradigma shift in zijn geloof, in zijn wereldbeeld en naar zijn leven. De religieuze achtergrond van Thomas speelt hier -voor ons onzichtbaar -op de achtergrond mee; zoals de thematiek van sterven voor anderen (zoals martelaren), het uitzien naar vergeving van zonden, het controversiële idee van een lijdende dienstknecht, de gekruisigde Messias. Het evangelie beschrijft dit Paasverhaal op zo'n manier dat wij al weten wat er gebeurd is maar Thomas het niet geloofd en begrijpt.

Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Ik wens jullie vrede!' Na deze woorden toonde hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. Nog eens zei Jezus: 'Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.'

Hij heeft allerlei leerlingen om zich heen verzameld die voor de boodschap van het Koninkrijk gaan. Geen hoog geleerden, geen mensen die veel ervaring hebben maar juist mensen die geïnspireerd en bevlogen zijn. Mensen die zich committeren aan een meer solidaire wereld. Daar zitten wij dan als Duif gemeenschap. Wij worden uitgezonden in deze wereld....

EQ centraal

Ik moest denken aan het verhaal van de oud -bondcoach van Nederlandse dames hockey, Marc Lammers. Als hockeycoach heeft hij vaak gewonnen en bijna gewonnen.

Hij was uitgesproken over de teams die net niet winnen. Het ontbrak hen aan SQ. Niet je IQ, de mate waar je informatie kan reproduceren, zeg maar kennis, niet je EQ waar je empathie of sociaal emotionele vaardigheden je succes bepaalt, maar Lammers spreekt over SQ; De Spirituele Quotiënt

In het begin van zijn carrière draaide zijn training om kennis en was een hoog IQ een voorwaarde voor succes. Later ging er meer aandacht uit naar zachtere factoren en stond het EQ centraal. Zijn verklaring voor uiteindelijke winst in een team is niet zo zeer de kennis, nog de emoties die meespelen. Om succesvol te zijn heb je een hoog SQ nodig; authenticiteit, bevlogenheid, inspiratie.

Volgens mij is dit precies wat we in de Duif doen. We bevorderen SQ. Als we een gemeenschap willen zijn die elkaar tot zegen is, waar we niet kijken naar je kennis, je achtergrond, je gevoeligheden, maar naar je passie en bronnen van inspiratie. Naar je betrokkenheid en inspiratie rond die timmerman uit Nazareth.

Vrede in een onvolmaakte wereld

We worden aangespoord om vrede te brengen. In een wereld die zo onvolmaakt is. In een wereld die niet is wat het zou kunnen zijn. Ik kan na het lezen van de krant het geloof in een betere wereld soms niet opbrengen. Maar we moeten elkaar Paasverhalen door vertellen.

Als iemand uit zijn diepe depressie klautert, is dat Pasen. Als iemand van kanker geneest, is het Pasen. Als iemand de dialoog aan blijft gaan en argwaan en vooroordelen wegneemt is het Pasen. Als iemand opstapt uit een verkeerde relatie, is het Pasen. Als je wegloopt bij je ouders om op eigen benen te staan is het Pasen. Als je elkaar opnieuw vindt in je moeizame huwelijk is het Pasen. Al deze kleine Paasverhalen bij elkaar opgeteld brengt ons bij het verhaal van Thomas.

Jezus is uit de dood opgestaan. Het kan eigenlijk niet. En toch bleek het mogelijk. Geloof in het ogenschijnlijk onmogelijke is Pasen pur sang.

En dan hoop ik maar dat we bereid zijn om ons wereldbeeld aan te passen naar de werkelijkheid. Een hele worsteling maar we hebben alles in ons om een mooie wereld te maken. En God zegt tegen ons; Je kan het, je hebt alles in je om het mogelijk te maken, en weet; ik geloof in jou.

Zegenbede

Moge de weg je zeggen: Volg me maar.

Moge de ster je zeggen: Richt je op mij.

Moge de grond je zeggen: Bezaai me.

Moge het water je zeggen: Drink me.

Moge het vuur je zeggen: Ik warm je.

Moge de boom je zeggen: Schuil in mijn schaduw.

Moge de vrucht je zeggen: Pluk me, eet me.

En als je de weg kwijtraakt, geen vaste grond meer vind en dreigt te verdrinken, als het vuur gedooft is en je kou lijdt

in een nacht zonder sterren,
als de bomen kaal zijn
en je honger en dorst hebt,
dan moge de Stem je zeggen:
Wees niet bang. Ik zal er zijn.
Moge het zo zijn.

